

Orden de ville indtage dem. Der vilde i og for sig ikke kunne gøres nogen Indvending imod, at disse Sygehuse indtog velhavende, ja, selv rige Patienter til disse Takster, selvfølgelig uden Statsbidrag. Det, der er sket ved Ændringen, er kun, at man giver to Klasser af Patienter Fortrinsret, idet man ligestiller ubemidlede og mindre bemidlede, og da det ærede Medlem for Saks købing selv er med til at indstille Lovforslaget til Vedtagelse, antager jeg, at der ikke i hans Udtalelser skal ligge nogen væsentlig Indvending derimod.

Ordføreren (Guldbrandsen): Jeg skal gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Det ærede Medlem maa have misforstaaet mig, hvad han ikke plejer. Jeg gjorde opmærksom paa, at den første Klasse, de, som ere nævnte i § 6, vare de ubemidlede eller de mindre bemidlede. Det ærede Medlem ved meget godt, hvad det er for Folk, der er Tale om her. Det er for det første dem, der ere Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser, dernæst dem, som, uden at være Medlemmer af saadanne, i økonomisk Henseende staa paa lige Fod med disse Medlemmer, og endelig enhver, hvis økonomiske Kaar ere af en saadan Beskaffenhed, at de, hvis han selv skal afholde Udgifterne ved Indlæggelse paa et Sanatorium af den Art, her er Tale om, altsaa et statsanerkendt Sanatorium eller Sygehus, i væsentlig Grad ville forringes. Disse skulle kunne faa $\frac{3}{4}$ af Omkostningerne dækkede af Statskassen. Det ærede Medlem tager fejl. Jeg har ikke sagt, at de vare ligestillede i al Almindelighed. Jeg sagde kun, at de to Klasser, der er Tale om, vare ligestillede med Hensyn til denne Fortrinsret, jeg præciserede, og som bestod deri, at de efter Ændringen skulle have fremfor andre Patienter Ret til at faa de Pladser, som Tid efter anden skulle besættes ved de forskellige Anstalter, i den Henseende vare de to Klasser lige.

Jeg skal ikke opholde mig videre derved, men jeg vil dog sige, at jeg ikke kan komme bort fra, at de Tilfælde kunne indtræffe, at den virkelig ubemidlede vilde blive holdt tilbage, saa at han ikke kunde faa Plads paa en af de Anstalter, der er Tale om, medens derimod de mere bemidlede faa Plads i Stedet for. Men jeg vil gøre opmærksom paa de faa Linier, hvormed Ændringsforslaget slutter. De gaa nemlig ud paa, at naar man skal træffe Valget imellem ubemidlede og nogenlunde

velstillede — thi det er jo egentlig talt saadanne, der er Tale om —, skal man se bort fra den økonomiske Forskel, og det vil med andre Ord sige, at den Omstændighed, at den ene af dem, den, der er ubemidlet og ikke har Raad til at egne Midler at afholde Udgifterne ved Indlæggelsen paa et Privatsanatorium, hvor Prisen er højere, bliver skubbet til Side. Han har, som sagt, ellers ikke Raad til at skaffe sig denne Behandling, som han i saa høj Grad tiltrænger; han har kun den Udvej at opnaa at komme ind paa statsanerkendte Anstalter, hvor Staten bidrager de 3 Fjerdedele. Kan han ikke komme den Vej, er han udelukket. Den anden, som derimod er ret velstillet, selv om det godt kan være, at det kniber for ham, og at hans økonomiske Forhold maaske i væsentlig Grad forrykkes, hvis han skal udrede Omkostningerne til Behandling paa de dyre Anstalter af egne Midler, vil alligevel om end med noget Besvær komme over det og er ikke absolut afskaaren fra at kunne faa den Behandling, han ogsaa i høj Grad trænger til. Det er det, jeg har for Øje, at den ubemidlede kan skydes til Side i visse Tilfælde, hvad man i høj Grad maa beklage.

Bordam: Jeg ønsker til den højtærede Justitsminister at sige, at hvis Forholdet var, at der var Sanatoriepladser eller Sygehuspladser nok i Landet til alle tuberkuløse, kunde jeg ogsaa ønske, at de alle havde lige Ret og lige Adgang til at komme derind. Men da der er i Hundredevis, ja maaske i Tusindvis af tuberkuløse, der ønske at komme paa Sanatorierne, men ikke kunne komme der, fordi der ikke er Plads nok, og da det sikkert vil være adskillige Aar, inden der bliver Plads nok — efter Tuberkulosekommissionens Betænkning viser det sig, at der til enhver Tid sikkert er 20,000 tuberkuløse Mennesker her i Danmark, hvoraf en stor Del ønsker at komme paa Sanatorium —, havde jeg helst set, at det var blevet ordnet saaledes, at de ubemidlede havde fortrinsvis Adgang til de Sanatorier, som Staten støtter direkte eller indirekte. Men det er ikke sket ved den Ændring, Landstinget har foreslaaet. Der er ikke alene ikke givet de ubemidlede forlods Adgang, men samme Adgang er givet for de mindre bemidlede, og de velhavende have ogsaa faaet Adgang til Folkesanatorierne. Hvis man tænker sig velhavende Folk komme ind paa et saadant Sanatorium, blive de ikke skrevne ud, fordi der kommer en